

„Připamatoval jsem si, jak ho a hoře. A dál, že švagrová hraje měla ráda, jak o něj činila, a jak on, co všechno pro ni udělal a obětoval, jak k vůli ní se potloukal s bídnými aktéry, a v takové nouzi, přáteli, v takové spóse a bídě, jak jsem tenkrát viděl v Králíkách, když se jim tam dítě narodilo a ona tam řečí nabyla; všechno se ve mně bouřilo, že to není možná! Vždyť jí zrovna povznes! A aby se tak zapomněla!“

„A zapomněla na všechno i na to, jak se k vůli ní a těch matek lopotí —“ Held vyrazil z hrdla zvuk nechtí a opovržení.

„A jak ty víš —“ začínal tázavě Věk.

Held pověděl, jak chodil loni k Thamovi, jak léčil jeho tehyni, co bylo s Teplcem, jak viděl Thammovu za Kanálskou zbradrou s jiným, s tím, patrně s tím, kterého dnes Věk viděl: pověděl, jak toho on, Held, dočítal, že ženské odjely s Thammem do Teplce. „Myslil jsem, že oba, Thammová i ten herec, zvláště on, za těch několik měsíců trochu zehladnou, komediant dlouho nehoří, a hlavně to, že na podzim dám pozor a ten amuršaft nějak překážím. Ale když se divadlo z Teplce vrátilo, hned jsem k Thammům nemohl; a když jsem pak přišel, nezastal jsem Thamma doma. Hledal jsem ho — u modrého broznu.“

Dvakrát jsem tam s ním mluvil, jednou ve společnosti, jinak nešlo, podruhé o samotě, a tu jsem zařkl, jak je teď. Byl nějak veselejší, spokojenější a když jsem se, jakoby žertem, optal na Amlinga, to je ten herec, chodil-li ještě vypůjčovat knihy, usmál se, že ho už teď přečkájí chuť, že tak často nechodí, protože švagrová —

„Bettyna —“

„Ano, ta že dělá drahoty, že má na něj nějak spadeno —“

„Tak on Thamm, chudák, myslí, že k vůli Bettyně — A když často nechodí —“

„Mně to také zmátl a trochu upokojilo. Napadlo mně, že jsem se mylil, že ten Amling si předcházeli starou a sestru, jako Thammovou, k vůli Bettyně. — A pak mě také to chláhečilo, že je u Thammů nějak pokojněji. Thamm sám řekl, že tehyně si Teplce libuje, že tam byli, a žena se pak s nimi také usmířila a tím vše se pak na Prahu těšila. — To mně povídal — A v tom ta má nemoc. — Ležel jsem bez sebe. Když mně bylo trochu líp, navštívil mě Thamm, jeden z nejprvnějších. Ale to jsem byl ještě jako moucha, sám jsem byl rád, že dýchám. — Mluvil jen o mně, o své nemocnosti, o sobě se nezmiňoval, ani o své domácnosti. Byl velmi srdečný ke mně a nepozoroval jsem na něm nic zvláštního. Tak jsem ostal v domněně, že není bůr u něho doma, ba že je spíš líp, že snad ten oheň jen tak zplanul a zas už shasl, nebo že ten Amling chodil opravdu k vůli švagrově, té Bettyně. Pravda, já nemám tolik důvěry k lidem, a k ženským zvláště; mně také napadlo, nejdou-li oba, Thammová a ten herec, na Thamma jen tak z chytřa —“

„Nescházeli-li se jinde.“

„Ano. A cos prve viděl, to není proti mně. A pak, to jsem ještě nepověděl. Po vánočních svátcích, teď nedávno, přišel mně Thamm zas navštívit. To už byl nějak vážnější, zasmušlejší. Ale neřikal nic a jen pořádkoval. Ptal jsem se ho, co dělá, co píše. Ani ho to nerozhořlo. Řekl jen tak lhostejně, tak bez chuti, že chystá něco do tisku, zpěvy a dvaceti nejlepších zpěvohr. Opera, to však, to je mně a tak jsem se ptal z kterých. Pověděl, ale ani ne vyčchny. Někdy ho ne netřásl. Jako lékař musel jsem se optat také na tehyni, a ovšem také na paui. Zmraždil se a povídal: „To vědí, jsem jako prodáván mezi tolika ženskými.“

„Nedala mně a zařkl, jak se k vůli švagrově ještě s tím Romecem, Amlingem.“

„A co Thamm?“ ptal se Věk dychtivě.

„Ze tomu nerozumí Amling že k nim nechodí. Alespoň co já vím,“ dodal ti tak nějak peprně

kdesi v Ostruhové ulici nebo snad už na rynku břešně zahlaholila polnice, pak temný dusot se ozval. V zástupech po celé ulici letěl šum, všude se začali tlačit, každý chtěl do předu, každý napínal hrdlo. Také Věk, jenž právě v tento okamžik se dostal do Mostecké ulice. Obracel se na levo, k sv. Mikuláši, napínal zrak přes spoustu hlav, přes černý proud lidí, jenž ulici zatopil.

Hlas kotlí se ozval, hudba spustila, zněla hřmotně a blížila se; pak se vynořili nad zástupem zděných jezdeckých a hlavy koní. Husari je! Lid v pravo, v levo začal se tlačit, jak ustupoval.

Věk pospíchal, aby se dostal na most dříve nežli vojsko. Než v té tísni neprodrál se dál nežli k mostu, k průjezdu mostecké věže. — Tu uvázl a stál, musil stát, jako zaklínován. Nebylo to příjemné, to za však uviděl divadlo jemu dost vzácné, velké oddělení jízdy. Blankenšteinské husary v bílých pláštích bez rukávů.

Jakoby se bílý proud nesl mezi tmavými břehy zdělavců, z rynku, od sv. Mikuláše, dolů celou ulicí. V čele jela hudba jízdných hudebníků (všechni měli bílé koně), za kapelou napudrovaný velitel s pobočníkem, dostojníci, v průvodu jízdných důstojníků pražských, za nimi řady husarů, pod jejichž bílými plášti prozřely tmavší atily. Z pod vysoké věže potfánský se po spáněch osmabýlých tvářích, holých nebo s kníry, vlasy v copánky spletené.

Úkrou Mosteckou ulicí valila se a rozrážela směr hlasů: Finčivá hudba, evakot podkov na hrubém dláždění, pokřiky Pražanů, jimž husari, řada za řadou, vděčně a vesele kynuli za ty projevy přiznání.

Věk pozoroval s účastenstvím vojáky vracející se z boje. Nezvídali, ale udatně bojovali, mnoho zkusili, kolikrát na smrt jeli. Teď před jeho zraky míjeli, obloukem mostecké věže na starý most. Sledoval zraky bílých jích proud, nad ním tmavé skvrny čák a eho-choly, jak se černavě potfánský v mrákvém vzduchu, jimž hudba už volně se roznášela nad vodou a dál k Starému městu.

Nejhlasivější zdělavci hrnuli se za husary na most. Věk také. Pro ně zapomněl na to, co jej u Helda tak vznášelo. Teď jej cesta sama na to upomenula, jmenovitě, když došel ku křížovníckému kostelu. Ohlédl se po místě, kde stáli, Pavla s Amlingem, maně se podíval do Křížovnícké uličky valem se tlačil.

Husari zatím zanikli v Jezuitské ulici a zajeli až na Staroměstské náměstí. Lidé za nimi pospíchali, opozdili běželi, aby jich nezmeškali. Věk však zabnul do ulice Dominikánské, k Expedici. — Mínil pozdravit Krameria, ohlásit se mu, že přijel, a pak, to vlastně byla nejhlasivější, kdyby tam zastal Thamma.

V Expedici ho nestihl, ale u dveří, právě když vyšel. Věk byl na okamžik v nejistotě. Kmitlo se mu, jaký Thamm bude, pozná-li ho, a pak, co Held — Tak srdečné uho užití se Věk nemadál. — Thamm ho poznal hned, třeba že nebylo již nejsvětější, a tiskl mu ruku, patrně mile překvapen.

Věk starostlivým pohledem bled vyšetřil, že se Thamm za tu dobu, co ho neviděl, změnil, že vy-padá ne tak starší, ale nějak ustaraně, uvadlé. Odpovídal na jeho kvapné otázky, kdy přijel, co v tenhle čas, jak je doma, a kam hodlá. Věk se přiznal, že vlastně na něj myslil.

„A tak jdou, milý příteli, se mnou. Krameria navštíví zítra. Dnes kraja, mohli by jít do divadla a po divadle bychom se, třeba na staré rybně.“

Věk návrh na schůzku přijal rád: do divadla se neměl dnes mnoho chuti, než neodřekl také. Vykořčil. Do divadla bylo ještě dost času; proto navrhl Věk, že by se mohli ještě zastavit někde v kaffrě.

„Tak pojďme. Třeba k 'modrému broznu'. Byli tam? Ne? A to pádně, je tam pěkné.“

„U cestou jsem stýkl, v par-tě, nějaký kupec s Hradce mi o té kaffrě vyprávěl.“

„Tak pojďme.“

Husari už chvíli zabili, hudba jejich stíchla. Ale všude kolem, zvláště na Staroměstském námě-

KRAJANÉ, POZOR!

Oznamuji všem mým krajanům, že zakládám novou česko-slovan-skou osadu, asi od tří do sedmi mil od města a dráhy u Phillips. — Vlastníme a máme na prodej mnoho tisíc akrů bohaté a dobré země. Toto jest příležitost pro krajan, pomoci sobě k vlastnímu domovu. Prvým dvaceti osadníkům dme zvláštní výhody. Pamatuje, že jen farmář zlepší se nastávajících zléch časů, které máme k očeká-vání!

Spliceti pozemek neb farm možno 10 let! Tento rok jsem usadil 50 rodin. Píšte hned na **JOHN SCHAUER, zástupce Boh. A. Land & Loan Co., incorp. cap. stock \$35,000. Phillips, Wisconsin.**

HLEDÁTE DOMOV?

Na přání mnoha našich odběratelů a věduce, že dnes jest velká síla nesvědomych pozemkových jednatelů v této zemi, kterým se jen o to jedná peníze z našeho lidu vylákat, umínili jsme si, že podáme čtenářům našich časopisů spolehlivou informaci o krajinách, do kterých se hodlají přistěhovat, a o okolnostech, které tam existují. Naši informace musíme ovšem čerpat z vládních a státních reportů a ačkoliv tím máme hodně práce nemáme svým čtenářům za tuto práci něčeho čítat, pouze jen za výlohy kolků, papíru a obělek. Ale čítme, že tím se našim čtenářům velice zavděčíme a jelikož jsme první český časopis, který podává kteroukoliv informaci svým čtenářům soukromě a spolehlivě, doufáme, že snaha naše bude uznána. Na výlohy doplnění a kolků zašlete 10c na: **INFORMACE, Pokrok Publ. Co., 1417-19 So. 13th Str.,**

Musíte ovšem do Californie,

chcete-li opravdu příjemný a šťastný domov. Ale snad nevíte, že nejlepší půda v tom státu je kolem překrásného města Chico, a je sotva za polovic, co ve farmářských státech východu h. — Píšte o podobnosti:

V. PULEC, Box 874, Chico, California. Office Broadway, Annie 16-6mp Bidwell Orchard Co.

PANI FARMER! Hledáte-li dělníky na farmu, dejte si oznamku do našeho listu. Vyplatí se to!

KRAJANÉ POZOR!

Výprava do Saskatchewan, Canada.

Pomysleli jste si, jak byste si zlepšili svou přítomnost a zároveň zajistili svou budoucnost? Všichni víme, že nejlepší a nespolehlivější prostředek k dosažení toho účelu je vlastní dobrou farmu. My máme přes 100,000 akrů, ležících na jih a východ od města Saskatchewan v provincii Saskatchewan v Kanadě, jež jsou nejrůznější a nejlepší pro pěstování drobného obilí. V tomto okolí rodi se No. 1. tvrdá pšenice, jež syje 40 bushů a více po akru, a je nejlepší pšenice v trhu. Máme 10,000 akrů, jež leží u železnice poblíž městečka Prohisher, jež je vzdáleno asi 15 mil od hranic Dakotských. Dráha Grand Trunk se stavi od Regina do St. Paul a jede skrze Prohisher. Takto budou dvě železnice ve Prohisher. Ornice je černá, někde málo s pískem promíchaná, dosahuje hloubky od 1 do 12 stop, pod čímž je žlutá hlína. Krajina je ponejvíce rovinná, někde trochu vlnitá. Žádné bažiny nebo suchopáry. Zde je nejlepší příležitost pro dobrou farmáře. Cena pozemku od \$15.00 do \$40.00 akr. Jsme jisti, když s námi se pojedete na tyto pozemky podívati, že s Kandy neodjedete bez koupení farmy. První výprava vyjde dne 7. května a krajané, kteří by se chtěli s námi tam podívat, udělají nejlépe, když se o nejdříve přihlásí. O další podobnosti pište česky neb anglicky.

ŽITNÍK-DIVÍŠ REALTY CO.

403 Ware Bldg., neb 1318 William Str., Tel. Douglas 5737. OMAHA, NEB.

Hledáte pozemek?

Kalifornie jest ten nejúšatý pro zařízení si vlastní domova a uložení peněz, poněvadž zraky celého světa jsou obráceny k Pacifickému pobřeží. Východní kapitálisté kupují velké lány pozemků, ježto dobře ví, až bude dohotoven Panamský průplav, že pozemky vystoupí do nedozírné výše následkem toho, že budeme mít pro naše plodiny otevřený obchod do celého světa. Dále podněbí zdejší jest to nejkrásnější a nejprjemnější na světě. Zima jest vůbec neznáma, není se zde třeba obávat ani krupobití ani cyklonů, možno se těšit příjemnému podněbí po celý rok. Končevý důvod pro zakoupení si pozemku v Kalifornii jest ten, že Vám můžeme poskytnouti ty nejlepší pozemky za mírnou cenu — od \$15 do \$100 akr.

Vlastníme pozemky pod vládním kanálem a můžeme Vám poskytnouti ty nejlepší podmínky. Váš známý W. J. Bullin, který cestoval po mnoho roků ve středních státech a hospodářskými stroji, jest prvním českým a úspěšným rolníkem v Glenn Co. jest našim jednatel, takže Vám není třeba obchodovati s cizincem. O mapy a další podobnosti dopište si česky neb anglicky na

23-June
W. J. Bullin, Hamilton City, Elkhorn & Son, Orland, Cal., majitelé.